

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 15 maja 1936 r.

o taryfie niektórych opłat portowych.

Stosownie do § 7 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 kwietnia 1936 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o morskich opłatach portowych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 39, poz. 295) ogłaszam poniższą taryfę opłat portowych za wejście i wyjście statku, za postój statku, za przystanie i nabrzeża, za wyładowanie lub przyjęcie pasażera, za wyładowanie lub naładowanie towaru i za służbę pilotową, obowiązującą od dnia 26 maja 1936 r.

W myśl § 25 ust. 2 powołanego rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 kwietnia 1936 r. taryfa niniejsza zastępuje z dniem 26 maja 1936 r. taryfę opłat ustaloną rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 maja 1934 r. o opłatach portowych, pobieranych w państwach morskich portach handlowych, oraz o ustaleniu taryfy niektórych z tych opłat (Monitor Polski Nr. 113, poz. 155).

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Dr. Górecki Roman.*

TARYFA OPLAT PORTOWYCH.

I. Opłaty za wejście i wyjście (tonażowe).

1. Od statków przychodzących do portu lub wychodzących z portu pobiera się za każdy metr sześcienny pojemności netto:

- a) od statków próżnych, z balastem, wyładujących lub naładujących do 25% pojemności netto oraz od statków pasażerskich, przy wejściu i wyjściu po zł 0,08
- b) od statków wyładujących lub naładujących powyżej 25% pojemności netto po „ 0,16

2. Dla statków kursujących na liniach żegluga regularnej taryfa wymieniona w ust. 1 zmniejsza się o 40%

Uwaga: Za linię żegluga regularnej uważa się komunikację okrętową między Gdynią a zgłoszonymi portami, która jest utrzymywana przez przedsiębiorcę okrętowego lub grupę przedsiębiorców okrętowych ze stałym przedstawicielem w Gdyni i która odbywa się w/g planu i rozkładu jazdy zgó-

ry ułożonego przynajmniej na okres czterech miesięcy i zgłoszonego Urzędowi Morskiemu, przy czym statki są obowiązane do przyjmowania ładunków drobnicowych z Gdyni do wszystkich portów wymienionych w rozkładzie i odwrotnie oraz do zawijania do portu końcowego. Odnowienie rozkładu jazdy na dalszy okres 4 miesięcy powinno być zgłoszone przynajmniej na 8 dni przed upływem bieżącego rozkładu jazdy.

Linie regularne utrzymujące komunikację z portami Morza Śródziemnego mogą wyznaczyć najwyżej 3 porty jako końcowe. Linie pozaeuropejskie, z wyjątkiem śródziemnomorskich, mogą podać więcej portów końcowych.

Jako drobnicę uważa się towary opakowane w skrzyniach, workach, beczkach, belach, wiązkach, koszach itp. lub też nieopakowane, liczone na sztuki, np. maszyny, samochody, rury, części konstrukcyjne, zwierzęta itp.

Jeżeli statek linii regularnej w ciągu pewnej podróży posiada czy to na wejściu, czy to na wyjściu jedynie ładunki towarów masowych, jak np. rudy, fosforyty, nawozy sztuczne, sole potasowe, węgiel, koks, drzewo w jednolitych ładunkach itp., lub też jego ładunek towarów drobnicowych jest mniejszy, niż 10% ogólnego przewozonego ładunku, nie przysługuje mu przy tem wejściu lub wyjściu ulga przewidziana w ust. 2. Ulga nie przysługuje i w tych wypadkach, jeżeli statek nie zawinie do końcowego portu ustalonej linii regularnej.

Używanie statków zastępczych jest dopuszczalne pod warunkiem każdorazowego uprzedniego zgłoszenia.

Uzupełnienie linii żegluga regularnej statkami dodatkowymi może nastąpić po uprzednim zgłoszeniu statku dodatkowego na 5 dni przed jego zawinięciem do portu; taki sam czasokres obowiązuje również dla wprowadzenia zmian do zatwierdzonych rozkładów jazdy.

3. Statki zatrzymujące się na reddie i tu uskuteczniające odprawę pasażerów lub przeladunek uiszczają opłatę ustaloną w ust. 1 i 2 zmniejszoną o 50%

4. Statki linii żegluga regularnej, zachodzące stale do Gdyni i Gdańska, uiszczają w Gdyni opłatę ustaloną w ust. 2 zmniejszoną o 50%

5. Statki pozaeuropejskich linii regularnych, zgłoszone jako stałe do Gdyni, gdy zawijają sporadycznie do Gdańska lub odwrotnie, uiszczają w Gdyni opłatę ustaloną w ust. 2 zmniejszoną o 50%

6. Od statków linii żegluga regularnej, odwiedzających port dwukrotnie w czasie tej samej podróży, pobiera się opłatę tylko przy pierwszym zawinięciu do portu.

Uwaga. Jeżeli wymiar opłaty przy pierwszym zawinięciu statku do portu okaże się niższy od wymiaru, jakoby przypadła przy drugim zawinięciu, statek przy drugim zawinięciu do portu winien uiszczyć dodatkowo różnicę tych opłat.

7. Dla statków kursujących nieregularnie taryfa wymieniona w ust. 1 zmniejsza się:

- a) poczynając od 6 wejścia do portu w ciągu jednego roku kalendarzowego o 10%
- b) poczynając od 11 wejścia do portu w ciągu jednego roku kalendarzowego o 20%

8. Statki kursujące nieregularnie, zachodzące w tej samej podróży bezpośrednio do Gdyni i Gdańska, uiszczają przy podróży z Gdańska lub do Gdańska opłaty, wymienione w ust. 1, wzgl. 7 zmniejszone o 15%

II. Opłaty za postój statku (postojowe).

1. Od statków przebywających w porcie dłużej niż jeden miesiąc pobiera się za każdy rozpoczęty miesiąc ponad jeden:

- a) od statków podlegających pomiarom morskim (rozp. Prez. Rzpl. z dnia 17 maja 1927 r. o pomiarze morskich statków

handlowych — Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 422) za każdy metr³ pojemności netto

b) od statków niepodlegających pomiarom morskim za każdą tonnę ładowności „ 0,20

2. Dla statków przebywających w swych portach macierzystych taryfa wymieniona w ust. 1 p. „a” zmniejsza się o 50%

III. Opłaty za przystanie i nabrzeża (przystaniowe).

1. Za korzystanie z przystani pobiera się od statków bezpośrednio przystających do przystani za każdy metr długości przystani zajętej przez statek i za każdą rozpoczętą dobę zł 0,08

2. Od statków stojących obok wyżej wymienionych pobiera się za każdy metr długości statku, za każdą rozpoczętą dobę „ 0,03

IV. Opłaty za wyładowanie lub przyjęcie pasażera (pasażerskie).

W żegludze przybrzeżnej między punktami wybrzeża polskiego i gdańskiego pobiera się za wyładowanie lub przyjęcie na pokład pasażerów każdorazowo od osoby zł 0,05

V. Opłaty za wyładowanie lub naładowanie towaru (ładunkowe).

1. Od naładowanego lub wyładowanego towaru pobiera się opłatę w zależności od zaszerzowania go do jednej z niżej wymienionych grup, a mianowicie:

Grupa A — węgiel kamienny, brykiety, koks za każde 100 kg zł 0,02

Grupa B — apatyty, cegła, celuloza, dachówka, fosforyty i fosforyty, kamienie brukowe (kostka i tłuczeń), koncentraty, odpadki papierowe i makulatura, piryty i wypalki pirytowe, piasek, sól kuchenna, sole potasowe, słoma, szłaka wszelka, szpat polny, rudy i pokrewne surowce hutnicze, walcowniny (zendra), ziemiaki, torf, trociny, warzywa i okopowizny, ziemia i żwir, prócz gatunków specjalnych: żuźle Thomasa (tomasyne) — za każde 100 kg zł 0,025

Grupa C — tłuczeń szkła, złom żelazny, żelazo surowe (bloki) za każde 100 kg „ 0,035

Grupa D — asfalt, blachy (żelazne, cynkowe itp.), beczki żelazne, bisulfat sodu, cement, cukier, cyna, cynk i pył cynkowy, chlorek wapna, dekstryna, drewno, drut żelazny, glinki (fajansowa i farbiarska), gotowy materiał na skrzynię, gips, juta, kaolina, koci, kredy, krochmal, kałafonja, kamienie blokowe do budowy, magnezyt, makuchy, mąka makuchowa, mąka kostna, mąka pastelowa, mąka ryżowa pastelowa, mąka ryżowa, mąka ziemniaczana, melasa, marmur nieszlifowany, nawozy azotowe, nafta, naftalina, natrium (bisulfat), ołów, oleje ziemne, gazowe, opałowe, wrzcionowe, odpadki skór wapienne, otręby, płatki ziemniaczane, ropa naftowa, rury żelazne, rury żelazne izolowane, rury żelbetowe, saletra, siano, siarczan amonu, siarczan potasu, soda, sól, śrut soi, smoła, szpat mielony, spirytus eksportowy, stal fasonowa, szyny żelazne lub stalowe, trawa morska, wapno, węgiel drzewny, wycioczynny, zboże, ziarna strączkowe, ziemia okrzemkowa (folarska), żelazo fasonowe, żywica, za każde 100 kg zł 0,05

Grupa E. — chlorek potasu, kory i rośliny garbarskie, gorczyca, mąka ryżowa, mąki zbożowe, nasiona buraczane, nasiona i surowce oleiste: rzepak, soja, kopra, orzechy ziemne, ziarna palmowe, sezamowe itp., papier gazetowy i do pakowania, ryż surowy, siarka, tektura, oraz półfabrykaty drzewa, jak półfabrykaty bednarskie, ciesielskie, kołodziejskie, stolarskie; nadto gonty, klepki bednarskie, posadzki itp. za każde 100 kg zł 0,075

Grupa F — drzewo nieobrobione (prócz drzewa egzotycznego) i nawpółobrobione, o ile nie zostanie zaliczone do grupy D. i E.:

a) sosnowe, świerkowe, jodłowe, topolowe, wierzbowe za każdy mtr³ zł 0,25

b) dębowe, bukowe, grabowe, akacjowe, jaworowe, jesionowe, modrzewiowe, lipowe, orzechowe, brzoźowe, olszowe, osikowe, tarcica drzewa twardego, oraz inne niewymienione pod „a” — za każdy m³ zł 0,50

Grupa G. — śledzie solone w beczkach — za 1/1 beczkę zł 0,16

Grupa H. — towary nie wymienione w jednej z grup poprzednich, o ile ze względu na swoją naturę nie podlegają zaszerogowaniu do jednej z tych grup — za każde 100 kg zł 0,10

Uwaga: Za każde niepełne 100 kg ładunku pobiera się opłatę, jak za pełne.

2. Od towaru przeladowywanego bezpośrednio:

a) ze statku morskiego żeglugi pozaprzybrzeżnej na takież statek pobiera się za wyładowanie i naładowanie łącznie, tylko od statku wyładowującego opłatę ustaloną w ust. 1 zmniejszoną o 50%

b) ze statku morskiego żeglugi pozaprzybrzeżnej na statek żeglugi przybrzeżnej i wiślanej lub odwrotnie pobiera się za wyładowanie i naładowanie łącznie tylko od statku morskiego żeglugi pozaprzybrzeżnej opłatę ustaloną w ust. 1 zmniejszoną o 50%

3. Od towaru przeladowywanego ze statku morskiego na takież statek oraz ze statku na nabrzeże lub odwrotnie w obu wypadkach przy użyciu portowych statków pomocniczych (holowniki, barki itp.) pobiera się łącznie tylko jedną opłatę w wysokości ustalonej w ust. 1.

4. Od towaru przewożonego w żegludze przybrzeżnej między portami i punktami wybrzeża polskiego i gdańskiego taryfa wymieniona w ust. 1 zmniejsza się o 50%

5. Od towaru przywiezionego drogą morską, następnie wywożonego tą samą drogą pobiera się opłatę tylko przy wyładowaniu.

6. Od towaru tranzytowego, przywiezionego drogą morską, następnie wywożonego drogą lądową, lub też od towaru tranzytowego, przywiezionego drogą lądową, następnie wywożonego drogą morską, z wyjątkiem towarów wymienionych wyżej w grupie A, oraz fosforytów i fosfatów, soli potasowych, pirytów i wypałków pirotowych, rud i pokrewnych surowców hutniczych, pobiera się opłatę ustaloną w ust. 1 zmniejszoną o 50%

VI. Opłaty za służbę pilotową (pilotowe).

1. Od statków ponad 100 tonn pojemności netto pobiera się przy wejściu i wyjściu łącznie:

a) od statków o pojemności do 1000 m³ netto zł 30,—

b) od statków o pojemności od 1000 m³ do 2000 m³ netto „ 60,—

c) od statków o pojemności ponad 2000 m³ netto:

aa) za pierwsze 2000 m³ „ 60,—

bb) za każde rozpoczęte 500 m³ „ 15,—

2. Za każde przeprowadzenie statku wewnątrz portu z jednego miejsca na drugie, wykonane na żądanie kapitana statku, pobiera się opłatę tylko przy pierwszej zmianie miejsca — w wysokości 40% opłat ustalonych w ust. 1.

3. Od statków:

a) linii żeglugi regularnej,

b) zachodzących do portu w celach remontu i rozbioru, uzupełnienia zapasów paliwa, żywności i innych niezbędnych materiałów wyekwipowania, o ile pobyt w porcie ograniczają do czasu niezbędnego dla wykonania tych czynności i o ile nie wykonują poza to żadnych innych czynności handlowych,

c) prowadzonych przez kapitanów, którzy złożyli w miejscowym kapitanacie portu egzamin pilotowy, taryfa opłat ustalonych w ust. 1 lub 2 zmniejsza się o 50%

4. Za niewykorzystanie pilota w czasie zamówionym za każde rozpoczęte pół godziny opóźnienia zł 20,—

VII. Opłaty ryczałtowe.

1. Roczne.

1. Od statków stale używanych w obrębie portu, oraz od statków polskich i gdańskich używanych w żegludze przybrzeżnej do miejscowości położonych na wybrzeżu polskim i gdańskim, jak również od polskich i gdańskich holowników i statków rybackich, mogą być uiszczane rocznie ryczałtem opłaty za wejście i wyjście, pilotowe, postojowe i przystaniowe. Opłatę ryczałtową oblicza się za każdą jednostkę iloczynu, otrzymanego z pomnożenia największej długości przez największą szerokość (w metrach):

a) od statków pasażerskich oraz statków bez napędu mechanicznego po zł 2,—

b) od statków towarowych o napędzie mechanicznym, po „ 2,50

c) od statków innych o napędzie mechanicznym po „ 5,—

d) od statków rybackich o napędzie mechanicznym lub bez „ 0,30

2. Polskie i gdańskie statki używane w żegludze przybrzeżnej, kursujące tylko w sezonie letnim, mogą uiszczać ryczałtem rocznie opłatę pasażerską, obliczoną od największej ilości osób, dozwolonej do przewozu — od osoby po zł 6,—

2. Jednorazowe.

Jednorazowo ryczałtem mogą być uiszczane opłaty za wejście i wyjście, pilotowe, postojowe i przystaniowe:

a) od statków parowych, motorowych i żaglowych długości od 6 — 10 m. po zł 5,—

b) od statków parowych, motorowych i żaglowych długości od 10 — 20 m. po „ 10,—

c) od statków parowych, motorowych i żaglowych polskich i gdańskich dług. ponad 20 m. używanych w żegludze przybrzeżnej do miejscowości położonych na wybrzeżu polskim i gdańskim do przewożenia pasażerów i towarów oraz do holowania po „ 13,—

d) od holowników, o ile nie podpadają pod pkt. b) i c) po „ 30,—

e) od statków rybackich:

aa) o pojemności ponad 150 m³ netto po „ 15,—

bb) wszelkich innych po „ 1,50

f) od kryp, barek, pontonów itp. używanych w żegludze przybrzeżnej i wiślanej:

aa) bez napędu mechanicznego po „ 10,—

bb) z napędem mechanicznym po „ 20,—

VIII. Zwolnienia.

1. Od ustalonych taryfą niniejszą opłat wolne są:

a) okręty wojenne i statki szkolne,

b) wszelkie statki będące własnością Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska, o ile nie są użyte do celów zarobkowych,

c) statki sportowe, o ile nie są użyte do celów zarobkowych,

d) statki zatrudnione przy budowie i konserwacji portu i jego urządzeń, o ile nie wykonują innych czynności zarobkowych,

e) wszelkie statki nie dłuższe niż 6 metrów.

2. Od opłat według poz. I wolne są, pod warunkiem uprzedniego zgłoszenia, statki:

a) przychodzące dla zasięgnięcia informacji lub otrzymania dyspozycji, a wychodzące z portu w przeciągu 48 godzin, nie wykonując żadnych czynności handlowych,

b) zachodzące do portu w celach remontu, rozbioru lub uzupełnienia zapasów paliwa lub żywności i niezbędnych materiałów wyekwipowania, ograniczające pobyt do czasu niezbędnego na wykonanie tych czynności i niewykonywujące żadnych innych czynności handlowych,

c) szukające schronienia przed niepogodą i niewykonywujące żadnych czynności handlowych,

d) statki turystyczne i wycieczkowe w żegludze zagranicznej, które poza odprawą pasażerów nie wykonują innych czynności handlowych,

e) statki, wychodzące w celach remontu do Gdańska i wracające z Gdańska po remoncie, jeżeli nie wykonują przy tej podróży żadnych czynności handlowych.

3. Od opłat według poz. II wolne są statki będące w remoncie.

4. Od opłat według poz. III wolne są statki unieruchomione, przycumowane do nabrzeży nieeksploatowanych.

5. Od opłat według poz. IV wolne są statki wykonywujące wycieczki morskie urządzone staniem organizacji akademickich, szkolnych, kulturalno - oświatowych, sportowych i dobroczynnych.

6. Od opłat według poz. V wolne są:

a) ładunki przeznaczone do budowy i remontów portów i wybrzeża,

b) przedmioty przeznaczone do własnych potrzeb statków, okrętowy bunkier stały i płynny, poczta oraz bagaż pasażerski,

c) towary przeladowywane pomiędzy nabrzeżami portowymi a statkami przychodzącymi z Wisły lub wychodzącymi na Wisłę,

d) ładunki jednego statku o łącznej wadze mniejszej niż 1000 kg,

e) ryby przywiezione z własnych połowów.

7. Od opłat według poz. VI wolne są:

a) statki zatrzymujące się na redzie,

b) statki turystyczne i wycieczkowe, które poza odprawą pasażerów nie wykonują żadnych czynności handlowych.

—oO—